

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemam, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Marečnine in oznanila (insertate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 241.

V Ljubljani, v petek 20. oktobra 1893.

Letnik XXI.

Iz državnega zbora.

Na Dunaju 19. okt. 1893.

Volilna prememba in politični položaj.

Konservativni in poljski klub pa združena levica so v današnjih klubovih sejah pretresali vladni predlog o premembi volilnega reda za državni zbor.

Konservativni klub je po obširni razpravi enoglasno vsprejel nasledno resolucijo, katero je naznanil poljskemu in levičarskemu klubu:

„Klub konservativcev je sicer pripravljen podpirati pravični razvoj aktivnega volilnega prava, če se pri tem varujejo avtonomistična načela; sedaj pa mora izjaviti, da v interesu države in dežel volilne reforme v njeni sedanjosti sestavi ne more sprejeti in naroča svojemu načelniku, da to mnenje izrazi v prvem branju.“

Med zborovanjem dobil je predsednik grof Hohenwart od drugih dveh klubov naznanilo, da sta ona dva storila naslednje sklepe:

„Združena levica vidi v vladnem načrtu o premembi volilne pravice veliko nevarnost za politično posest meščanskega in kmetskega stanu sploh, posebno pa še za politično posest nemškega naroda. Pripravljena je takoj delavcem dati zastopstvo, pa tudi je pripravljena sodelovati pri občni volilni reformi z razširjeno volilno pravico sploh, katera bi pri primerni pomnožitvi števila poslancev dajala zadostno jamstvo za opravičene koristi meščanskih in kmetijskih srednjih stanov. Stranka se pa že danes mora grajajoč izreči o postopanju vlade, katera je še pred malo meseci obetala v svojem programu, da bode ovirala premembe v narodni posesti, a sedaj pa predlaga protinardno v državnem oziru prekucijsko volilno reformo, ne da bi zaslišala parlamentarne stranke in poklicane ljudske kroge, kar je po zgodovini volilnih reform v drugih deželah parlamentarni običaj in politična dolžnost.“

in pa:

„Načelno ne nasprotuje ideji razširjenju volilnega prava po poti primerni avtonomnim klubovim

načelom, se izjavlja poljski klub, da z ozirom na državne in politične razmere in avtonomistična načela se ne vjema z vsebino vladne predloge o volilni reformi in naroča svojemu načelniku, da zastopa to stališče pri prvem branju.“

Kaj bo pa sedaj? Tega danes še nihče ne vé. Po parlamentarnem običaju bi moralo odstopiti ministerstvo, proti kateremu so se izrekle vse stranke, in nastopilo bi novo ministerstvo, katero bi razpustilo državni zbor.

Minister Steinbach, kateri velja za osovratelja dotičnega vladnega predloga, je menda rekel, da vlada sicer ne ugovarja premembam in zboljševalnim popravkom svojega predloga, da pa bistva njegovega ne pusti spreminjati, in da v tem slučaju odstopi vsaj on, če drugi ministri ostanejo.

Res se je po zbornici že razširjala novica, da je grof Taaffe cesarju izročil ostavko ministrov Zaleskega in Steinbacha. Ali najbrž se zgodi nasprotno, da namreč vlada razpusti državni zbor.

Jedni pravijo, da se to zgodi morda že jutri, jedni pa imenujejo za ta slučaj torek, 24., in jedni petek, 27. t. m.

Po novih volitvah bi se sedanji obraz poslanske zbornice dosti ne spremenil in vlada bi morala v tem slučaju odstopiti po novem shodu državnega zbora, ki bi utegnil biti že koncem meseca decembra. Poklicalo bi se novo ministerstvo, kateremu bi pa zopet ne preostajalo družega, kakor razpust državnega zbora.

Volilci naj bodo torej pripravljeni na to, da bomo imeli v teku štirih mesecev morda dve novi volitvi za državni zbor.

O deželnih zborih danes poročajo nekateri listi, da se v tem letu ne snidejo.

V današnji seji konservativnega kluba dovolilo se je poslancu Vošnjaku, zbornici izročiti predlog o premembi volilnega reda za južno Stajersko, po katerem predlogu naj bi se število dotičnih kmetijskih zastopnikov pomnožilo za dva poslanca.

Hrvatske zadeve v ogerskem zboru.

Iz Zagreba, 18. oktobra.

Hrvatski poslanci v ogerskem zboru po navadi le molčé, če tudi jih je vse skup do 40. Ni uzrok temu molčanju neznanje mažarskega jezika, kajti Hrvatom je dovoljeno po ustavi govoriti v zboru v hrvatskem jeziku, marveč neka malomarnost ali pa tudi nesposobnost izvoljenih poslancev. Že samim Mažarom se čudno zdi, da Hrvati v ogerskem zboru vedno molčé, doma pa po časopisih pišejo, kako se hrvatski poslovi zanemarljivo od zajedničke vlade. Moramo se izjaviti, da ne pričakujemo od Mažarov mnogo pravičnosti tudi v tem slučaju, ko bi naši poslanci bili bolj delavni, nego so bili dozdaj, vendar pa bi se le nekaj izposlovalo, ko bi vsi složno večkrat zahtevali od ogerke vlade, da se pri investicijah malo več ozira na Hrvatsko.

Seveda bi morali naši poslanci tudi sami vse zadeve naše domovine dobro poznati ter jih v ogerskem zboru odločno braniti, kar se pa nikdar ne zgodi. Prošli teden se je zopet enkrat oglašil poznati Gjurović pri razpravi o investicijah ter zahteval od ministra, da le-ta poskrbi, da se čim prej postavi novi most pri Gumbošu čez Donavo, kajti od Pešte do Petrovardina ni nobenega mostu ter se na ta način silno preči promet med Slavonijo in Ogersko. Ali iz odgovora ministra Lukača se vidi, da misli minister najpoprej mostove na Ogerskem postaviti, in še-le potem, ko bodo ti gotovi in izplačani, moglo bi se tudi kaj za Slavonijo storiti.

Ravno tako nepovoljen je bil odgovor ministrov gledé železnice skozi gornjo krajino, ki bi se imela izvesti iz Ogulina v Dalmacijo, če tudi je poslanec to progo zagovarjal. V tem kraju se nahaja do 300.000 orlov krasne šume, ki se ne more radi oddaljenosti od prometnega sveta spraviti v denar. Kolika bi bila korist za narod in državo, ko bi se ti kraji zvezali z drugimi deželami z novo železnico. Minister pa ni tega mnenja, kajti ta železnica bi

LISTEK

Vsakdanje dogodbe.

(Napisal Josip Jaklič.)

III. Na goráh.

(Konec.)

„Kaj zlodeja!“ zatogotil se je starec in postal od jeze ves rudeč, kakor kuhan rak. „Saj smo se tudi mi ženili svoje dni, pa ne po svoji glavi. Zdaj pa hoče že vsak mladič, ki še nikoli ni zletel iz gnezda, več vedeti kakor pa stari skušeni ljudje. — Ali si me slišal? Bréznikovo Fráncio boš vzel, pa nobene druge. Ž njim sva se že pomenila in čez štirinajst dnij boš prvič na oklicu. — Ali ti uže spet ni prav? Kaj se takó kisko držiš? — Jaz nočem da si na vrat natvežeš kako pritepenko, ki ne prinese k hiši družega kot beraško malho! Če pa ti ni prav, pa pojdi, kamor hočeš, pri meni nimaš ničesar več iskati. Pa mir besedij!“ Pri tem se je srdito obrnil in z nogó porinil v kot majhen stolec, na katerem je navadno sedel, takó da se je ropotaje preobrnil.

Jeza in obup borila sta se v Francetu. Vedel je, da bi bilo škoda z očetom tratiti besede. Starec

je bil strašansko trmoglav in kar si je enkrat v glavo vtepel, pri tem je moralo ostati.

Z opotekajočimi koraki je tedaj odšel in slep za vse drvil naprej v gore, hitel čez pečevje, ne meneč se, da se je jelo pripravljati k nevihti.

„Bréznikove Fránice pa ne in ne!“ sikal je mej zobmi. „In če je že vsega konec, pa naj bo!“

Stemnilo se je popolnoma. Vihar je rjul, da je bilo groza. Blisk je švigal sémtertja in treskal v vekovite skale, da so glasno pokale. Kakor vinske jagode debele kaplje so padale in premočile strehe planinskih koč. Polagoma je naliv nekoliko pojenjal, zato pa je jel naletavati sneg.

Na postelji je sedel stari Jernač s pipico v ustih in pokašljeval. Zeblo je starca in zato se je bolj trdno zavil v platneno vrečo. Z grozo napolnjevala ga je nevihta in neizrečeno ga je skrbelo, kje da je ostal France. Kesal se je že skoro svojih trdih besedij.

Truden je bil, a vendar ni mogel zatisniti očesa. „Če bi se mu kaj primerilo . . .?“ Molil je še deset „Češčena-si-Marij“ za verne duše v vicah, potem pa se potolažil, češ, France je kje v kaki sosedni koči, pa ne more domov, ker se boji, d

bi v temi pota ne zgrešil. In z umirjenim srcem zleknil se je po slamnatem ležišču in kmalu zaspal.

* * *

Minula je noč. Solnce je tako smehljaje prišlo na Malo planino, kakor da bi se ničesar ne bilo zgodilo.

Franceta ni bilo še od nikoder.

„Trsák moram naklati, da streho popravim. Tu pa tam je že strohljena, in zato zateka voda,“ dejal je sam seboj stari Jernač in vzel s srebrom vkovano pipico iz ust, potem pa se podal s sekiro v roki že na vsezgodaj nekoliko nižje doli v mecesnove gozde.

Na Franceta je bil že skoro pozabil. „Bog si ga vedi, kake muhe ima zopet. Kadar ga bo minolo, bo že nazaj prišel, saj vé, kje je Mala Planina in tudi to vé, da mu jaz le dobro hočem.“

Doli pod Staro pečino v tistem kotu je jel posekavati mecesen. Kar zagleda med dračjem nekaj črnega.

„Pa ne da bi bil kak divji kozel,“ misli si in gre bližje. A komaj prestopi dva koraka, zvrti se mu pred očmi in sapa mu zastane.

„Bog in svet križ pomagaj,“ vzdihne starec

stala državo najmanj 25 milijonov, katerih pa država ni v stanu žrtvovati za tako podjetje. Nam se zdi, da bi se ta svota kmalu nadomestila z dohodkom prodanih žum, ki so veščidel državne, nego Madžaronom ni nikakor po volji, da se z železnico zveže Dalmacija ter tako še bolj zbliži s Hrvatsko. Saj je najboljši dokaz reška železnica, da se Mažar ne boji največjih stroškov, ko je treba kaj izvesti za ogerske interese, če se le tem kaj protivi, ne najde se pokritje v državnem proračunu.

Ravno tako nejasen je bil ministrov odgovor gledé reške železnice, na kateri se je promet tako povečal, da bi se moral v kratkem postaviti drugi tir. Gjurmkić je zagovarjal novo progo od Siska do neke postaje na reški železnici, bodisi že v Ogulinu ali pa v Tounju, da bi se tako olahkotil promet na glavni progi. Po izjavi ministri se bode najbrž postavil drugi tir.

Oglasil se je Gjurmkić pa tudi radi porabe hrvatskega jezika pri naših železnicah, poštah in brzojavih. Semkaj se postavljajo uradniki, ki niso zmožni hrvatskega jezika, kar je pa proti pogodbi, ki ustanovljuje, da mora znati hrvatski vsak uradnik, ki hoče služiti na Hrvatskem. Ravno te dni se je pripetilo na zagrebskem kolodvoru, da blagajnik ni hotel izročiti karte bivšemu zagrebskemu županu dr. Amrušu, ko je le-ta zahteval po hrvatski. Uradnik se je izjavil, da ga ne razume, in da naj z njim govori mažarski ali pa nemški.

Dr. Amruš se je na to potožil banu in hrvatskemu ministru, pa je toliko izposloval, da je ta činovnik prestavljen, a hujšega se mu ni nič pripetilo. Takih slučajev pa je na naših železnicah vedno več. Gjurmkić vpraša zategadel ministra, kaj misli storiti v tem pogledu. Minister Lukač odgovori na to vprašanje, da bode še le tedaj bolje pri naših železnicah v tem pogledu, če se bode več Hrvatov zanimalo za take službe; z drugimi besedami, če se bodo Hrvati hoteli učiti mažarski, kajti nobeden ne more biti drugače nameščen pri železnici, nego če je več mažarsčini.

V tem trenutku pa ni bil poslanec Gjurmkić tako pogumen, da bi bil ministru odgovoril, da je bilo na železnicah mnogo hrvatskih činovnikov, katere je pa ogerska vlada radi neznanja mažarskega jezika odstranila, kar je bilo proti nagodbi, po kateri je hrvaščina jedini uradni jezik v celem obsegu kraljevine hrvatske. To stališče je moral poslanec ministru razjasniti, ne pa na odgovor, po katerem se Hrvatom godi krivica, molčati ter tako priznavati nezakonito ravnanje ogerske vlade.

Čudno sicer ni, če naši poslanci na take odgovore molče, saj celó sami manje poznajo našo nagodbo, nego ogerski ministri. Kako bi mogli po tem takem biti tudi čuvaji naše nagodbe. In ravno v tej razpravi se je pokazalo, kako slabo je Hrvatska zastopana v tem pogledu po svojih poslancih v ogerskem zboru.

Pri razpravi poljedelskega resorta se oglasi zopet jedini Gjurmkić ter zahteva od ministra malo več zanimanja za Hrvatsko na tem polju, a da se bode moglo to laglje izvesti, naj se ustroji pri tem ministerstvu hrvatski odsek, da bodo mogli tudi

obupno, potem pa pade brez zavesti v duhtečo planinsko travo. . .

* * *

Zalosten dan je bil na Mali Planini. Planšarji so pobešali glave, planšaricam so silile solze v oči in še celó živini se ni ljubilo, muliti trave, katera jej je šla sicer tako v slast.

Proti večeru nesli so Franceta s planine in zahajajoče solnce rudečilo je s poslednjimi žarki mrtvaški spreved.

„Kaj mu je neki bilo?“ ugibali so.

„Menda je v temi zašel in padel prek skalovja,“ rekli so drugi.

„Strela ga je ubila ob sinočnem viharju,“ pristavljali so tretji.

„Škoda fanta,“ dejala je Lovretova Marjeta, tista stara babuša iz Zaklanca, ki je tako rada molila litanije. „Škoda zanj! — Oče naš, kateri si v nebesih — —“

Dekleta pa so si brisala oči.

Gori na planini pa je sedelo ob porobju mlado dekle in zrla na počasi se premikajoče sprevednike. In ko so se naposled skrili za gričevjem, pokrilo si je obraz z rokama, se premetavalo po rosní travi in dolgo dolgo točilo bridke solze.

Hrvati nameščeni biti v poljedelskem ministerstvu. S tem zahtevanjem pa je pokazal poslanec Gjurmkić popolno neznanje svoje našega ustava, ali pa je hotel pokazati Hrvatom s tem pot, po katerem bi mogli zgubiti še ta obstanek avtonomije, kar je imajo. Če tudi ima Hrvatska z Ogersko zajedniškega ministra za poljedelstvo, vendar je vsa uprava pri hrvatski vladi usredotočena ter samostalna, tako da ne potrebuje v Budimpešti svojega odseka. To je minister grof Bethlen tudi v svojem odgovoru priznal ter omenil, da bode pri ministerstvu namestil sposobne Hrvate, ali samo kot činovnike zajedniške, ker ima Hrvatska v poljedelskih zadevah svojo lastno upravo v Zagrebu. Ni li to čuden pojav med našimi poslanci?

Gjurmkiću se sicer ne čudimo, če je kaj takega zahteval, saj vemo, da on ni prijatelj niti hrvatske avtonomije, niti hrvatskega naroda, ali čudno je, da se ni noben drugi poslanec javil, da popravi izjave svojega brata, ki je tako zašel. Če bomo v tem pogledu tako malomarni, našli se bodo poslanci, ki bi mogli zahtevati take odseke tudi za politično upravo, sodstvo in šolstvo, ter bi tako s časoma mogla naša avtonomija utoniti v samih odsekih ogerskih ministerstev. Če tudi je minister Bethlen za zdaj odgovoril Gjurmkiću, da njegov zahtev ni opravljan, moglo bi se nam tako ravnanje s časoma silno osvetiti, kajti Mažari bi mogli take pojave za-se vpotrebili, saj prežé vedno in povsodi, kjer bi mogli svoj vpliv razširiti. Če se jim pa pot v tem pogledu gladi od naše strani, potem se more njihova namera tem prej izpolniti, če ne bode strogo pazila hrvatska stranka, kaj počenjajo pojedini njihovi člani.

Politični pregled.

V Ljubljani, 20. oktobra.

Levičarji in grof Taaffe. Levičarji niso jedini v tem, kako postopati proti vladi, ko jim je grof Taaffe z načrtom o premembi volilnega reda tako zasolil. Nekateri so že zahtevali, da naj Ohlmecky odloži predsedstvo zbornice poslancev, vsi levičarski člani v odsekih pa izstopijo iz odsekov, ako vlada ne umakne svoje predloge. Večina levičarjev pa bajé ni za tako skrajno opozicijo, ker se menda boji, da bi jim to škodovalo. Dunajski dopisniki nekaterih tujih nemških listov pa vedó povedati, da je grof Taaffe pripravljen, se pogajati z levičarji, da bi se osnovala posebna volilna skupina delavcev, če mu tudi levičarski dotični predlog povsem ne ugaja. Po našem mnenju so to le želje levičarjev, ki bi radi grofa Taaffeja pridobili za kako tako premembo volilnega reda, ki bi jim toliko ne škodovalo. Seveda bi bili pripravljeni, novi skupini dovoliti več nego 20 mandatov, ko bi vlada le z njimi o tem se pogajati hotela.

Masaryk. Češki vseučiliščniki v Pragi se ne bavijo le z znanostmi, temveč tudi s politikom. Mladočehom to ugaja. Tudi profesor Masaryk dosedaj ni nikdar obsojal dijaškega politikovanja. Te dni je on začel zopet predavati praktično modroslovje. Nekateri dijaki so ga pozdravili s pereatklici. Ti klici niso veljali njegovemu delovanju kot profesor, temveč kot politik. Po naših mislih bi pa sedaj bilo pač tudi Masaryku ljubše, da bi se dijaki pečali manj s politikom, pa bolj z znanostmi. Seme, katero so Mladočehi sejali, začenja iti v cvetje. Zleti bi pač bilo, da bi taki dogodki prepričali Mladočeha, da ne kaže, mladino zapletati v politikom. Vsaj bode mladina po dovršenih študijah imela dovolj prilike, se baviti s političnimi stvarmi.

Ministerska kriza. Proti volilni reformi, kakor jo je predložila vlada, se se baje izrekli visoki vojaški krogi. To je pač jako hud udarec za vlado. Grof Taaffe je pač pričakoval, da ga bodo vojaški krogi prej podpirali nego mu pa delali ovire, vsaj je vendar v svojo predlogo vsprejel določila, ki bi morale posebno ugajati vojaškimi krogom. Večje stranke v državnem zboru so se tudi izrekle proti vladni predlogi. Tako je sedaj v državnem zboru skoro nemogoče za vladno predlogo dobiti večino. Če bi Taaffe tudi sklopil tako večino iz malih frakcij in uskokov iz večjih strank, bi pa bila večina, da bi ž njo niti tako dolgo vladati mogel, da bi se volilni red premenil. Mladočehi so pač za volilno reformo, ali bodo najbrž ugovarjali budgetu. Sicer so pa Mladočehi vsled raznih dogodkov v Pragi v tako slabem imenu na Dunaju, da imajo višji krogi vse-kako silne premisleke proti volilni reformi, katera bi se le z njih pomočjo mogla dognati. Zaradi tega pa

ni pač neverojetno, da se bode vsa volilna reforma pustila in tisti člani izstopili iz ministerstva, kateri so posebno s tem prizadeti. Zagotavlja se, da pred vsem izstopita dr. Steinbach in Zaleski. Prvi je največ deloval pri sestavi vladne predloge, drugi je pa Taaffeja napak poučil o mišljenju Poljakov. Govori se pa tudi, da ministerski predsednik odstopi in dobimo popolnoma novo vlado. Taaffe je potoval k cesarju v Budimpešto, kar je baje v zvezi s političnim položajem. V ponedeljek se stvari morda že odločijo.

Zjednitvenje Dalmacije s Hrvatsko. V prihodnjem zasedanju deželnega zbora dalmatinskega predlagal bode Biankini, da se Dalmacija zjedini s Hrvatsko. Dr. Bulat je pa te dni potoval v Zagreb, da se o tej stvari dogovori s političnimi strankami na Hrvaškem. Če bode videl, da so v Zagrebu odločilne stranke vnete za zjedinitvenje, bode narodna stranka podpirala Biankinijev predlog, drugače pa ne. Po naših mislih ni dosti upanja, da bi se kmalu dalo to zjedinitvenje doseči.

Giolittijev govor. V Droneru je italijanski ministerski predsednik razlagal vladni program. Kar se tiče vnanje politike, je naglašal posebno miroljubnost. Dolgo je pa govoril o finančni politiki. Dokazoval je, da se državne finance boljšajo, da je deficit popolnoma izginil. Potem je napovedal vpe-ljavo dveh novih davkov in da bode treba carino pobirati v zlatem denarju, da Italija tako dobi zlata, s katerim bode plačevala obresti od posojil, katere je vzela v tujih državah. Sedaj ima veliko izgubo, ker mora zlato kupovati, kar je provzročilo visoko ažijo. Sploh pa ministrov govor ni skoro nobenega zadovoljil. Pokazalo se je, da sedanja vlada ne pozna nobenega drugega sredstva za zboljšanje finance, nego nove davka. Še celó liberalni listi niso z govorom ministerskega predsednika zadovoljni.

Iz mestnega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 17. oktobra.

(Dalje in konec.)

Občinski svetnik g. Subic poročal je v imenu združenih odsekov, stavbenega in finančnega, o prodaji zemljiške parcele nasproti Zeschkovi vili. Gosp. Benedikt ponuja 5 gld. za štirjaški seženj. Sprva so bili gospodje še precéj za prodajo, ali potem so se pa prepričali, da ne kaže prodajati za to ceno. Posestvo je res nekako mokrotno in nizko ter bode treba precéj zasipati. Po odsekovem mnenju bi pa vendar to zasipanje ne bilo tako drago. Sosedna parcela je le nekoliko boljši in se je prodala gospej Čubrovi po 8 gld., torej bi po mnenju odsekovem bilo primerno za prodajo te parcele 7 gld. za kvadratni seženj, ali 1 gld. 95 kr. za kvadratni meter. Gospod poročevalec je pri tej prihki grajal, da na magistratu rabijo staro mero in se govori le o oralih in sežnjih.

Gledé stare mere je g. župan pojasnil, da se je v tem slučaju rabila zaradi tega, ker je ponudba došla v stari meri.

Občinskemu svetniku Velkaverhu zdi se cena 7 gld. previsoka. Benedikt bode moral veliko zasipati. Svet je tako mokrotan, da se niti primerjati ne dá s sosedno parcelo.

Jednake misli je tudi Zitterer, ki pravi, da bode treba nad tisoč vóz nasipa za nasipovanje.

Gosp. Stare je pa za ceno 8 gld., da si cene ne pokvarimo. Če se dá Benediktu ceneje, bodo tudi drugi hoteli svet ceneje imeti. Ž njim se strinja g. Svetek, ker vsak dober gospodar le gleda, kako bode svet dražje prodal. Čudi se le tistim, ki gredó s ceno doli, namesto da bi jo zviševali.

Gosp. Velkovrh je drugih mislij. On pravi, da mesto ne bode nič na boljšem, če čez pet let prodá svet po 7 gld., nego bi ga sedaj po 5 gld. Če Benedikt sedaj zgradi vilo, bode občina od njega dobivala občinskih priklad in tudi obresti denarja bode nekaj nesle.

Pri glasovanju sta se odklonila Velkovrhov in Staretov predlog in vsprejel predlog odsekov, da se svet prodá seženj po 7 gld.

Občinski svetnik g. Zabukovec poroča o kupni ponudbi F. L. E. Zimmermanna na Dunaju za dve parceli nasproti Vollheimovi vili. Zimmermann, ki bi na tem prostoru zidal lepo vilo, ponuja po 6 gld. za štirjaški seženj. Ker je pa ta svet najlepši, pa misli poročevalec, da se za to ceno ne prodá, in predlaga, da se prodá seženj po 15 gld., ali občina se pa zaveže, da napravi na svoje troške kanal do glavne ceste. To naj se naznaui g. Zimmermannu.

Gosp. Prosencu, ki želi kupiti le del tega sveta, naj se pa naznani, da se boče na njegovo ponudbo moglo še le ozirati, ako Zimmermann sveta ne kupi.

Občinski svetnik gosp. Kunc misli, da bi ne bilo lepo, če bi se na tako velikem prostoru zgradila le jedna sama tako majhna vila, in bi tudi vile ne bile enakomerno razdeljene. Zato on predlaga, da se vsaka parcela zá-se prodá.

Gosp. Velkoverh je baš nasprotnega mnenja, da je lepše, če se zida jedna vila, nego dve.

Ko je poročevalec zagovarjal svoj predlog, se je vsprejel.

Končno je gospod Ravnikar poročal o računskih zaključkih. Mestni ubožni zaklad je imel 25232 gl. 76 kr. dohodkov in ravno toliko stroškov. Premoženje tega zaklada znaša 229.486 gl. 78 kr., in se je mimo lani povečalo za 12.965 gl. 53 kr. vsled rastočih kurzov in doraska mobilij. Meščanske bolnišnice zaklad je imel doh. 11.224 gl. 60 kr. in 11.464 gl. 86½ kr. stroškov. Za podelitev meščanskega prava je le jeden plačal prispevek, torej je pri tem naslovu 200 gl. nedostatka mimo proračuna, katerikoli izid dá pomisliti. Imovine se je pomnožilo za 2988 gl. 33½ kr. in iznaša 123.130 gl. 16 kr.

Ustanovni zaklad je imel dohodkov 40.069 gl. 72½ kr., stroškov pa 39.786 gl. 39½ kr., čistega aktivnega premoženja 204.267 gl. 10½ kr. Občinske blagajnice zaključek kaže rednega pokritja 230.822 gl. 29½ kr. proti proračunu za 2631 gl. 29½ kr. več, ker se je nekaj zemljišč prodalo dolenski železnici in se je za vojaško nastanitev večji dohodek prejel. Potrebščine je bilo 190.164 gl. 82½ kr. redne in 107.899 gl. 80 kr. izredne, vkupe torej 298.064 gl. 62½ kr. V rednem mestnem dohodarstvu se je izdalo proti proračunu 15977 gl. 82½ kr. več, ker se je kupilo igrišče in napravile razne naprave in ker so narasle pasivne obresti za dolensko železnico. Nasproti temu se je pa prihranilo 5000 gl., največ, ko so bila nekatera uradna mesta izpražnjena. V izrednih potrebščinah je proti budgetu nedostatka 53.555 gl. 80 kr., posebno vsled nakupa delnic za dolensko železnico. Inventarski račun kaže v aktivih 583.713 gl. 10 kr., v pasivih pa 330.981 gl. 95½ kr.

Finančnemu odseku se je zdelo, da zaračunanje inventarja ni popolnoma pravilno in poročevalec predloga, da se v bodoče inventar zaračuna v dveh delih. Plodonosni predmeti naj se posebej zaračunajo, neplodonosni tudi posebej, kakor delajo v večjih mestih.

Izkaz imovine kaže v čistih aktivih 291.746 goldinarjev 99 kr., proti 1891. letu za 22.266 gl. 94½ kr. manj, ker je bilo veliko troškov za razne stavbe.

Zbor je odobril računske zaključke in pa predlog finančnega odseka gledé zaračunanja inventarja.

Občinski svetnik Valentinčič je na to še vprašal, kako je s tistim „patrontošelnom“ pri Mesarskem mostu, katerega je kupila občina od Velkoverha. Tam so trije židovi, dva sta se podrla, tretji pa še stoji, ker ga sosedna stranka ne pusti podreti, ker je bajé njen. Sedaj je pa še grije, kakor prej.

Gospod Velkoverh je stvar nekoliko pojasnil, župan se pa izjavil, da se v tem oziru v zboru še ne more razpravljati, ker se mora poprej dognati lastninska pravica do tistega zidu. S tem se je javna seja zaključila.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 20. oktobra.

(Deželni glavar g. Oton Detela) je minole dni pregledoval zidanje nove bolnišnice ljubljanske, katero prav marljivo napreduje.

(Novi zvonovi) posvečeni so bili 19. t. m. pri pri tukajšnjem dvornem zvonarju Al. Samassi za nastopne cerkve: trije za farno cerkev na Slapu pri Vipavi (teža: 1035 kg., 591 in 306½ kg.); eden za farno cerkev na Preloki (teža: 1039 kg.); eden za podružnico Zelše, v cerkniški fari (teža: 249 kg.) in eden za podružnico v Budganji vasi v žužemberški fari (teža: 104 kg.).

(Iz Kobarida) 18. okt. Sinoči došel je semkaj c. kr. šolski nadzornik vitez Klodič. Danes dopoldne ogledal si je tukajšne šole, posebno pripravljalnico, ki ima letos šest gojencev in devet gojenk, skupaj toraj 15 učencev. Izrazil se je, da bi potrebovali več dečkov, ker učiteljev vedno bolj primanjkuje kakor učiteljic. Popoldan šel si je ogledat tudi novo šolo

na Livku. Jutri odpelje se, kakor se sliši, v Tolmin, kjer bode prisostvoval učiteljski konferenciji.

(V Kočevje, oziroma v Ribnico) odpelje se v nedeljo, dné 22. t. m., z južnega kolodvora zabavni vlak z zdatno znižano ceno, in sicer velja vožnja do Ribnice in nazaj v III. razredu gl. 1.40, v II. razredu gl. 2.80; v Kočevje in nazaj gl. 1.60 v III. razr., gl. 3.20 pa v II. razredu. Ker je zanimanje za dolensko stran dokaj živahno, vreme tudi ugodno kaže, torej se je nadejati mnogobrojne udeležbe! Vozni listi dobivajo se v prejšnji čitalnični trafiki v Sehlenburgovih ulicah, pri gosp. Zalazniku na Starem trgu in v trafiki g. Kališa na Prešernovem trgu.

(Tržaški namestnik na svojem potovanju.) Iz „Nove Sloge“ dostavljamo dopisu v št. 235 še nekatere značilne stvari o potovanju tržaškega namestnika gosp. viteza Rinaldinija. Sprejem je bil skoro povsod strogo služben. Na državni cesti so bili razmetani tu in tam lističi z napisom: „Živio naš cesar i kralj Fran Josip I. Živio naš zastupnik profesor Vjekoslav Spinčič!“ Tudi plakatov s tem napisom je bilo več, tako n. pr. v Munihi, pri Podgradu in pod Hrušico. Nekateri župani in učitelji so pozdravljali g. namestnika — nemški. Da nismo tega zapisali prej, je jedini uzrok, ker nam naš dopisnik tega ni poročal. „Narodu“ pa, ki nas sumniči, da smo v službi tržaške vlade, ničesar ne odgovarjamo. Naš list in katoliško-konservativna stranka bi se samo oblatila, če bi liberalnim, samo s strastjo delujočim kričačem dokazovala svoje čisto domoljubje. Pravice primorskih Slovencev smo vedno in uprav v zadnjem času branili in jih bomo; naš list je bil večkrat zaplenjen zaradi tega; zato more pač le nerazsodno sovraštvo v tem oziru nas obrekovati.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) Č. g. L. Kramberger, župnik v pokoju pri Svetem Križu na Murskem polju, je umrl dne 15. oktobra v 74. letu in vč. g. Janez Šribar, kn. šk. duhovni svetovalec in dekan v Skalah, v 68. letu svoje dobe. Dekanijo Škale oskrbuje začasno č. g. F. Smrečnik, župnik v Št. Ilju. Č. g. Ivan Medvešek, kapelan v Skalah, postal je ondi provizor. Č. g. novomašnik Jakob Vindiš pride za kapelana v Škale. Razpisana je imenovana župnija do 1. decembra t. l.

(„Zvezdica“.) Znani skladatelj H. Volarič je zložil pod imenom „Zvezdica“ polko-mazurko za glasovir, in založil jo je L. Schwentner, knjigar v Brežicah; dobi se pri njem po 45 kr.

(Umrl) je dné 18. t. m. čast. gosp. Mihael Milošič, župnik pri Sv. Benediktu v Slov. Goricah, v 73. letu svoje dobe. Pogreb boče v soboto predpoldne.

(Imenovanje.) V c. kr. deželni šolski svet v Gradcu so od svetlega cesarja imenovani ti-le gg.: Anton Griessel, kanonik stolne cerkve v Gradcu, dr. Iv. Križanič, kanonik stolne cerkve v Mariboru, dr. Rob. Leidenfrost, župnik lutrovske cerkve v Gradcu, dr. Fr. Krones, prof. na c. kr. vseučilišču in H. Noč, ravnatelj na drugi c. kr. gimnaziji v Gradcu.

(Občinske volitve.) Dne 26. in 27. oktobra vrši se na Ostrožnem pri Celju volitev za občinski zastop. Do leta 1890 so imeli nemškutarji le-ta zastop v rokah, pri zadnjih volitvah so jim ga slovenski kmetje izvili iz rok in upamo, da ga sedaj pri volitvah tudi ohranijo.

(Dr. Jos. Weingerl), rodом Slovenec, kopaljščni zdravnik v krapinskih toplicah, se preseli še ta teden v Gradec, da se ondi stalno nastavi. Hrvatje mu pišejo v svojih listih prav laskave besede v slovo.

(Prodaja cunj.) V petek dne 3. novembra 1893, dopoldne ob 10. uri vršila se bode pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem skladišču v Gradcu (Schörgelgasse št. 36) ponudbena obravnava zaradi pogodbene oddaje volnenih, belih, sivih in raznih drugih cunj, ki se bodo leta 1894 nabrale v okolišu 3. voja in se v namene vojaške uprave ne bodo več rabile. V sedmih preskrbovalnih skladiščih okoliša 3. voja je v vsem oddati 12.445 kilogramov raznih cunj. Ponudbe doiti imajo do 10. ure dopoldne gori imenovanega dne pri c. in kr. vojaškem preskrbovalnem skladišču v Gradcu. Razglas obsegajoč pogoje, seznam v prodaj postavljenih cunj in ponudbeni obrazec pogleda se lahko tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani.

(Posnemajmo žide!) V Jeruzalemu je prepovedal načelnik tamošnjih židov vsem krivonosim Abrahamovičem, „kupiti kaj pri kristjanu ali mohame-

danu, kar bi lahko kupil pri židu“. Za potrebo bi kdo tudi katoličanom prepovedal, bogatiti žide z odjemninami. Res, da žid ložje nudi lepega, svežega, modernega blaga, ker je imovit, ker je v zvezi na severu, jugu, vzhodu in zapadu z bogatimi krivonosimi spekulanti. Res je pa tudi, da katoličan podpiran od katoličanov, bi v kratkem lahko postrezal z enakim blagom in po isti ceni, kakor žid. Trenotni zasebni dobiček pospešuje le trenotno zasebno dobro, trenotna mala zguba pa bi ojačila polagoma trgovce-katoličane ter pospeševala trajni občni blagor, splošno dobro. Da bi bili židje le kupei! A oni so: profesorji, zdravniki, poslanci, odvetniki, časnikiarji itd., in ker nimajo dandanes že skoro ničesar židovskega na sebi, no, so pravi pristni brezverci, širijo svoje brezversko naziranje in nepravnost med ljudstvom, med katerim uganjajo svoj „kšeft“. Da bi vendar spoznalo ljudstvo sosebno v mestih to resnico, romati bi moral marsikak krivonosec s trebuhom za kruhom zopet v obljubljeni deželo. Liga + 25.

(Kanonizovanje.) „La vera Roma“ je izvedela iz verodostojnega vira, da se bo vršilo kanonizovanje Ivane d' Arco v letu 1894.

(Zdravje v Ljubljani.) Od 8. do 14. oktobra je bilo 21 novorojencev, 18 jih je pa v tem času umrlo, mej njimi 8 tujcev in 8 iz zavodov. Umrli sta dva (v bolnici) za legarjam, 3 za jetiko, 1 za vnetjem sopilnih organov, 1 za želodčnim katarom, 2 vsled starostne oslabelosti in 9 za različnimi boleznimi, zbolel je 1 za vrtico.

(Židovska predrznost.) Z Reke se nam piše: Cenjeni čitatelji „Slovenčev“ se znabiti še spominjajo, kako so se reški židje po lanskih božičnih praznikih znesli v mažarskih listih nad tukajšnjimi vrliimi oo. kapucini, da so na sveti večer celo noč zvonili ter tako kalili nočni mir. „Slovenec“ je še pisal, da so se židje togotili le iz sovraštva do krščanstva, zakaj oo. kapucini niso imeli polnočnice, pa ko bi jo bili tudi imeli, jeden majhen zvon ne dela tolikega hrupa, kakor ga proizvoduje šum parobrodov in pa železnica. Z onim napadom pa se niso zadovoljili potomci Abrahamovi. Glasu zvona, vabečega ljudstvo k službi božji, kar ne morejo krivonoseci prenehati. Vsled tega so se drugo polovico pretečega meseca obrnili na magistrat, naj prepové oo. kapucinom vsako zvonjenje. Župan, goreč za mažarske žide, je res poslal oo. kapucinom pismo, v katerem pravi, naj se „toliko“ ne zvoni. Župan je malo fineji v izrazih, nego židje. Vendar, naj se „toliko“ ne zvoni, pomeni isto, kar zahtevajo židje, namreč naj se nič ne zvoni. Oo. kapucini zvoné le toliko, kolikor je potrebno, ako se jim to prepové, se jim prepové vsako zvonjenje. Ta županova prepoved nam kaže v pravi luči župana in njegov magistrat. Iz nje tudi spoznavamo, da na magistratu odločujejo židje. Njim na voljo se ne bi več smeli verniki z zvonjenjem vabiti v hram božji. Katoličanov je v Reki čez 30 000, a židov niti 1000 ne, in zavoljo te peščice krivonoscev prepoveduje župan zvonjenje katolikom! Daleč smo v mažarski Meki. No, reški župan in pa njegovi židje naj bodo le prepričani, da so za sedaj pogoreli.

Društva.

(Sentjasko-Trnovska ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metod) ima prihodnjo nedeljo, 22. t. m. ob 6. uri zvečer svoj občni zbor v notranjih prostorih Virantove gostilne, z naslednjim dnevnim redom: 1. Pozdrav. 2. Poročilo tajnice. 3. Poročilo blagajnice. 4. Volitev odbora. 5. Deklamacija. 6. Petje in prosta zabava.

(Konservativno obrtno društvo.) Vabilo k zabavnemu večeru, kojeja priredi konservativno obrtno društvo svojim članom v nedeljo dne 22. oktobra t. l. v Rokodelskem domu, pri kojem sodelujejo iz posebne prijaznosti pevec in igralci katoliškega rokodelskega društva. — Vspored: 1. Petje. 2. Zamujeni vlak. Veseloigra v 5. oddelkih, priredil A. Keržič. 3. Prosta zabava. Začetek ob sedmi uri zvečer. K obilni udeležbi uljudno vabi

Prireditelj.

Telegrami.

Dunaj, 19. oktobra. Predsednik zbornice poslancev vitez Chlumecky je odpotoval v Budimpešto, kjer bode pri cesarju v avdijenciji.

Dunaj, 20. oktobra. Na predlog Plesnerjev se zbornica poslancev nujno posvetuje o predlogah, ki se tičejo podpore prebivalstvu, prizadetemu po raznih neizgadah.

Potrdila se je cesarska naredba z dne 23. avgusta o državni podpori po povodnji poškodovanim krajem v Galiciji, Bukovini in na Tirolskem. Poročevalec Kathrein je predlagal, da se vlada pozivlja, naj poizveduje o bēdi v nekaterih krajih na Češkem in predloži primerne predloge. Tausche predlaga, da se v polajšanje bēde na Češkem takoj primerni znesek postavi v proračun kot brezobrestno posojilo.

Budimpešta, 19. oktobra. Cesar se je ob 6. uri 13 minut zjutraj pripeljal iz Gödöllő-a. Dva novo imenovana tajna svetnika in nov namestnik moravski, baron Spens-Booden, so se zaprisegli. Po prisegi so bile avdijence.

Berolin, 19. oktobra. Vojni minister Kaltenborn je odstopil in je Bronsart-Schellendorf imenovan vojnim ministrom.

Pariz, 19. oktobra. Hoyos je izrekel sožalje v imenu avstrijske vlade povodom smrti Mac Mahonove. Mac Mahona pokopljejo na državne stroške. Mrtvaško opravilo bode v nedeljo v invalidski cerkvi ter bodo navzoči tudi ruski častniki.

Pariz, 20. oktobra. Po včerajšnjem banketu v hotelu de Ville so bili mirozovi v čast ruskim gostom. Bile so burne manifestacije. Vsled gneče je nekaj ljudij poškodovanih.

Tarent, 20. oktobra. V čast angleškemu brodovju je bil obed. Župan je najiskrenejše pozdravil angleške goste, zahvalil se za vse, kar je storila Anglija za zjedinenje Italije. Napil je angleški kraljici in prijateljici obeh narodov. Seymour se je zahvalil. Poslanec Payla je napil v imenu naroda angleški kraljici in obema mornaricama. Zvečer so priredili meščani serenado angleškemu brodovju.

Rio de Janeiro, 19. oktobra. Vladi zveste oklopnice pripravljene so na odhod,

da začno boj z vstajniki. — Oblastva v De-sterru pridružila so se vstaji.

Novi York, 19. oktobra. V West-Forty-Stretu so pogorele štiri tovarne in več zasebnih hiš. Škode je poltretji milijon.

50.000 goldinarjev je glavni dobitek velike inomoške 50krajcarske loterije. Častite čitatelje opozarjamo, da je žrebanje že dné 26. oktobra.

Tuji.

18. oktobra.

Pri **Malicu**: Otokar baron Apfaltrern, c. kr. kemornik, z Reke. — Kinzel, tehnik; Baviera, operna pevka; M. Blau; Henrik Schacherl; Weiss, Seidner, Grün, potovalec; Fröhlich, Blau, Polzer, Just in Engel, trgovci, z Dunaja. — Settomini, trgovec, iz Tržiča. — Merklen, trgovec, iz Pariza. — Lorzinger, trgovec, iz Frankobroda. — Barbieri, potovalec, iz Vicence. — Pregelhof, potovalec, iz Brna. — Krem, potovalec, iz Praga. — Krajnik, potovalec, iz Mogunca. — Wohlfart, potovalec, iz Trsta. — Licht, potovalec; Reich, c. kr. blagajniški uradnik; Roehel, c. kr. dež. sodišča svetnik, z rodbino, iz Grada. — Zaehnerl, učitelj, od Male Nedelje. — Musil, nadinženir, iz Beljaka. — Martinatz, c. kr. okr. sodnik, s soprogo, iz Logateca. — Hleng, trgovec z lesom, z Rakeka. — pl. Fichtenau iz Novega Mesta. — Jos. Cenčič, brzojavni uradnik, iz Pazna. — Tomšič, iz Zagrada.

Pri **Stonu**: Osten, uradnik; Schmidt; Sieber; Schlesinger, Novak, Haddenbrook, potovalec; Hausner, Schwab, in Hilfreich, trgovci, z Dunaja. — Weiss, trgovec, z Reke. — A. Goloc, trgovec, iz Koprivnice. — Mikluš, potovalec, iz Gorice. — Bezpelez, uradnik, iz Mödling-a. — Löffler iz Brna. — Vitez Gerstenberger pl. Reichseg, finančni nadsvetnik, iz Griž. — Tollazzi, Werli iz Logateca. — Avguštin Devidé iz

Grada. — Schneider, kuharica, iz Kočevske Reke. — Kraus iz Celovca. — Stejbal, vikarij, iz Ponikve. — Fattur, trgovec z lesom iz Krke. — Mrak, c. in kr. nadporočnik, iz Krakovega. — Schramm, gledališka igralka, iz Monakovega.

Pri **avstrijskem caru**: Meissner, gledališka igralka, z Dunaja. — Bergant, posestnik, iz Št. Jurja. — Luka Lenass, poštni in brzojavni upravitelj, z Razdrtega. — Franc Florenini iz Ajdovščine.

Pri **Južnem kolodvoru**: Jurij Schneider s soprogo iz Trsta. — Schmid iz Lucerna. — Marija Baborsay iz Pees-a.

Pri **bavarskem dvoru**: Jos. Brenner iz Kočevja. — Perzolia iz Gorice.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		barometra v mm	toplomera po Celziju			
19	7. u. zjut.	740.9	7.0	zm. vzh.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	742.1	8.0	"	"	
	9. u. zveč.	743.6	6.6	sl. svzh.	"	
Srednja temperatura 7.2°, za 3.7° pod normalom.						

Ravnokar je izšla v moji založbi:

„Zvezdica“, polka - mazurka.

za klavir zložil **H. Volarič**.
Op. 9. 520 3-2

Cena 45 kr., po pošti 48 kr.

Knjigarna L. SCHWENTNER
v Brežicah.

Prostovoljna prodaja.

V ponedeljek, dné 23. oktobra, ob 10. uri dopoldan se bodo v farovžu na Dobrovi prostovoljno na javni dražbi prodale te-le reči:

elegantna kočija, dva konja, konjska oprava,
dva lojterna voza in sod, ki drži 14 veder.

Anton Lesjak,
administrator.

522 1

Uradne
in trgovske
KOVERTE
s firmo priporočila
KAT. TISKARNA
v Ljubljani.

Usojam si p. n. občinstvu naznaniti, da sem
otvoril dné 15. oktobra t. l.
odvetniško pisarno
v Postojini, v Kogejevi hiši.
Dr. Dragotin Treo,
odvetnik.

Zadnji teden! Inomostske srečke
à 50 kr. Zadnji teden!
Glavni dobitek **50.000** goldinarjev.
(457 18-21)
Srečke à 50 kr. priporočila J.C. MAYER.

80 kr. do 20 gld.
Za Vse Svete priporočam
častitemu občinstvu največjo
zalogo najnovejših izdelkov
**na grobnih
vencev**
strakovi in napisom
po najnižjih cenah.
MARIJA PODKRAJŠEK
v Ljubljani,
Špitalske ulice št. 9
Vnanja naročila izvršujejo se vestno in po najnižji ceni.
Tudi imam veliko zalogo
raznovrstnih cvetlic
za gospode trgovce po najnižji ceni.
80 kr. do 20 gld.

Dunajska borza.

Dné 20. oktobra.

Papirna renta 5%, 16% davka	96 gld. 85 kr.
Brebrna renta 5%, 16% davka	96 " 70 "
Zlata renta 4%, davka prosta	119 " 55 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 05 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	994 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	334 " 50 "
London, 10 funtov strl.	126 " 45 "
Napoleonor (20 fr.)	10 " 05 "
Cesarski cekini	6 " — "
Nemških mark 100	62 " 22 1/2 "

Dné 19. oktobra.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. — kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	93 " 65 "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	145 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	161 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	194 " 50 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 50 "
Zastavna pisma	101 " 10 "
Kreditne srečke, 100 gld.	194 " 75 "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 75 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	136 gld. — kr.
Avstr. rubežega križa srečke, 10 gld.	18 " 50 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " — "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " — "
Windischgraezove srečke, 20 gld.	60 " — "
Ljubljanske srečke	24 " — "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	149 " — "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2876 " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	103 " 25 "
Papirnih rubeljev 100	131 " 62 1/2 "

Nakup in prodaja
vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd.
Zavarovanje za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju
najmanjšega dobitka.
Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba
„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh,
potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih
papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega
obrestovanja pri popolni varnosti
naloženih glavnice.